

tioner søge at fremme Opsparingen og derved opnaa at faa ledet en Del af de ledige Penge bort fra en øjeblikkelig Anvendelse som Købekraft.

Planen fremsendtes med principiel Tilslutning fra Nationalbankens Repræsentantskab, der dog ikke ansaa det for sin Opgave at tage Stilling til Forslagenes Enkeltheder. Den blev derefter gjort til Genstand for indgaaende Forhandlinger mellem Regeringen, Nationalbanken, og de private Banker. Under disse Forhandlinger indtog de private Banker det Standpunkt, at de kunde tiltræde Formaalet med og Hovedprincipperne i Nationalbankens Forslag, men ønskede Kravet om loypligtig Foliokonto erstattet med en midlertidig Skærpelse af Banklovens Likviditetsbestemmelser. Resultatet blev da, at man enedes om at søge gennemført Lovforslag om Tillæg til Bankloven og om Udstedelse af Statsforskrivninger (Nr. 7).

Det førstnævnte af disse Lovforslag blev til den heromhandlede Lov, der gennemførtes uændret og har følgende Indhold:

§ 1. Ud over de likvide Beholdninger, som det i Henhold til § 11 i Lov om Banker af 15. April 1930 paahviler Banker at have til Raadighed, skal en Bank til enhver Tid i *Kassebeholdning* have et Beløb, der er lig med *Summen* af:

- 1) 40 pCt. af den Stigning, Bankens samlede Indskud paa Foliokonto og Kontokurant-Konto samt Konto for Indskud og Laan fra indenlandske Sparekasser udviser siden ultimo August 1939,
- 2) 15 pCt. af Bankens samlede Indskud paa Foliokonto og Kontokurant-Konto samt Konto for Indskud og Laan fra indenlandske Sparekasser,
- 3) 5 pCt. af Bankens samlede Indskud paa Bankbog m. v. paa Anfordring eller med kortere Opsigelsesvarsel end 3 Maaneder, og
- 4) 100 pCt. af saadanne Indskud, som — direkte eller gennem anden Bank — er modtaget fra indenlandske Banker, og som af disse henregnes til Kassebeholdningen i Forhold til nærværende Lov, jfr. § 2.

§ 2. Netto-Anfordringstilgodehavender hos Danmarks Nationalbank og hos andre indenlandske Banker opgjort under eet, men ikke Beløb, som indestaar paa Postgirokonto,